

АТОМНИК України

№47 (1042) 26 листопада 2020 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

З ЮВІЛЕЄМ, «АТОМНИКУ УКРАЇНИ»! 20 років разом з Атомпрофспілкою — за права та гідність спілчан

Дорогі друзі, колеги!

20 років тому побачив світ перший номер профспілкового галузевого видання — газета «Атомник України». Від дня свого заснування і донині часопис вірний і відданий своєму читачеві — членам профспілки, трудівникам атомної енергетики і промисловості України. Газета оперативно і сповна інформує спілчан про дії Атомпрофспілки, привертає увагу до питань, над вирішенням яких вона працює.

На шпальтах часопису завжди присутнє об'єктивне висвітлення багатогранного життя атомної галузі, завжди у центрі уваги — людина праці, її соціальний захист.

Нехай «Атомник України» і надалі залишається колективним літописцем і відкритою трибуною атомпрофспілковців.

Бажаю дружньому колективу редакції, читачам і авторському активу газети творчих успіхів, позитивної енергії, міцного здоров'я, родинного благополуччя.

Завжди з глибокою повагою згадуватимемо першого редактора газети Миколу Петриченка, який не дожив до 20-річчя «Атомника України». Саме завдяки його журналістському таланту, порядним людським якостям було створено колектив однодумців, вони трудяться в часопису всі ці роки.

Бажаю, щоб «Атомник України» і надалі залишався відданим і надійним помічником у реалізації політики профспілки, націленої на захист прав та інтересів людини праці.

**Голова
Атомпрофспілки України**

Валерій МАТОВ

**Заступник Голови Атомпрофспілки України
Павло ПРУДНІКОВ:**

«Газета — наше головне інформаційне надбання»

Не віриться, що газеті вже двадцять років. Здається, тільки вчора наша невеличка команда журналістів випустила перший номер «Атомника України». Звичайно, замисел видання, обдумування загального його вигляду і концепції розпочалися набагато раніше. Цей напрям курирував Струк Василь Федорович, заступник Голови Атомпрофспілки. А от ідея створення профспілкового засобу масової інформації належить Олександрові Валентиновичу Юркіну. Хоча в галузі були газети: і на кожному з наших великих підприємств, і в містах, однак власного профспілкового засобу інформації не було. Зрештою, не було його й у інших галузевих профспілок. Олександр Юркін бачив на багато кроків наперед, і це йому спало на думку створити в Атомпрофспілці, першій серед українських профспілок, «свою власну пресу».

17 жовтня 2000 року, як записано в трудовій, я почав працювати в газеті редактором відділу профспілкової роботи. 1 грудня побачив світ перший номер «Атомника України». Профспілкові видання красиво, церемоніально презентували на Пленумі ЦК Атомпрофспілки, що відбувся у місті Славутичі за участю віце-прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, яка на той час патрунувала атомну галузь.

(Закінчення на 2-й стор.)

Залишаємося відкритою трибуною!

Плідна робота редакції можлива лише за уваги, підтримки та взаємодії з першими особами Атомпрофспілки України, працівниками апарату ЦК, лідерами первинних профорганізацій, молодіжними активістами, нашими численними співавторами, серед яких і талановиті колеги-журналісти. Вітання з ювілеєм, спогади про газету деяких із них — у сьогоднішньому номері «Атомника України».

Доречно нині буде назвати і подякувати тим, з ким нас ось уже два десятиліття поєднує активна співпраця, а також висловити побажання на подальше спілкування з друзями, які приєдналися до авторського активу «Атомника» нещодавно. Їхні прізвища — під актуальними інформаціями з місць подій, під розповідями про людей праці, репорта-

жами зі спортивних баталій чи творчих змагань. Це — Олена Бондаренко, Іванна Буракова, Олена Веселова, Віктор Гусаров, Людмила Готич, Ірина Гортенко, Ірина Ємельяненко, Оксана Загуста, Олена Зубенко, Олексій Корецький, Василь Кісільов, Юлія Кулаєва, Юлія Козирєва, Михайло Костюченко, Вікторія Леонова, Миколай Лябах, Оксана Місюкевич, Геннадій Михайлюк, Микола Меркушев, Тетяна Міхненко, Ірина Овдєнко, Сергій Полулях, Олена Романік, Олена Резнік, Лариса Сакова, Катерина Спанчак, Богдан Сердюк, Надія Тимофеєнко, Оксана Торганова, Юлія Ткачук, Лідія Шмирко, Петро Швець, Олександр Шустерук, Вікторія Шейкіна...

(Закінчення на 4-й стор.)

З ЮВІЛЕЄМ, «АТОМНИКУ УКРАЇНИ»! 20 років разом з Атомпрофспілкою — за права та гідність спілчан

Заступник Голови Атомпрофспілки України Павло ПРУДНИКОВ:

«Газета — наше головне інформаційне надбання»

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

На сьогодні газета — це найбільш офіційний засіб масової інформації з усіх, що функціонують у нашій профспілці. А вже в Атомпрофспілці з газети згодом народився сайт. З розвитком соціальних мереж з'явилися наші офіційні сторінки у месенджерах: Facebook, Viber, Telegram, Instagram. Але основа і фундамент усієї діяльності інформаційного напрямку Атомпрофспілки, наше головне інформаційне надбання — це наша газета «Атомник України», яка залишається затребуваною, цікавою нашим членам профспілки. Ми звично чекаємо, що вона з'явиться на робочих місцях, у поштових скриньках наших квартир, бо це видання для нас і про нас. «Атомник України» є символом стабільності у життєдіяльності самої Атомпрофспілки. Вийшла газета у друк — отже, боротьба триває, профспілка й надалі є сильною і життєздатною.

«Атомник України» пережив разом з країною багато випробувань та потрясінь. Газета неодноразово переїжджала з одного приміщення в інше. Але за будь-яких обставин безперебійно виходили номери часопису у світ. Завжди з ціка-

вою, актуальною інформацією. За всі ці непрості роки не розвалився, «не розсипався» колектив редакції. Приходили різні люди в газету, але основний кістяк зберігся з 2000 року.

На жаль, немає серед живих головного редактора Миколи Васильовича Петриченка. Він ще цього року, до своєї передчасної смерті, встиг випустити тисячний номер газети, що став справжньою віхою в історії видання. Саме Микола Петриченко заклав потужний фундамент для функціонування газети. Його небайдужість до профспілкового видання, щире співчуття до людей, енергія і професіоналізм дали старт і розвиток газеті. Він виростив і виховав плеяду атомпрофспілкових журналістів, свій колектив газети. Його заступниця, Людмила Яківна Гап'юк, упевнено підхопила кермо головного редактора газети, і видання продовжує повноцінно функціонувати.

Я хочу побажати рідній газеті завжди залишатися цікавою, актуальною, оперативною, соціальною, орієнтованою на людей газетою, яку не тільки хочеться почитати, а й до якої хочеться звернутися зі «своїм наболілим», бути своєю для кожного члена профспілки.

Такий вигляд мав перший номер «Атомника України»

Коли до мене звернулись із запитанням: «Що для мене є газета «Атомник України»?», відповідь склалася сама собою — ВСЕ!!! І для цієї відповіді є важливі підстави.

20 років! Це багато чи мало? З одного боку — це період становлення, мужіння. З другого — короткий термін часу, під час якого робляться та виправляються помилки, будуються та втілюються плани на майбутнє.

Я працюю у зоні відчуження з серпня 1990 року. На той час єдиною газетою, яка висвітлювала події тут, був «Вісник Чорнобиля». На його шпальтах йшлося як про буденні справи працівників зони відчуження, так і про важливі заходи, які здійснювала профспілкова організація. В атомній галузі також існували свої газети, але...

Час спливав, зріла Атомпрофспілка та розширювалася її діяльність, відкривалися нові напрями роботи, збільшувався вплив на хід подій на підприємствах галузі. Тому й виникла необхідність створення своєї, професійної профспілкової газети.

З «Атомником України», його творчим колективом знайомий з перших днів заснування газети. На моїх очах часопис рік у рік ставав професіональним не тільки з точки зору журналістики, а й з точки зору профспілкової діяльності. Неможливо бути професіональним журналістом і випускати газету професійного спрямування, не будучи фахівцем тієї справи, діяльність якої висвітлюєш на її шпальтах.

Але найбільше вражає трудовий колектив. До недавнього часу його очолював Микола Петриченко, який передчасно пішов із життя. Людмила Гап'юк, Ганна Пруднікова, Лілія Соколова — це професіонали з великої літери, чуйні та доброзичливі люди, з якими завжди було комфортно спілкуватися не тільки на професійній темі.

Нові теми, рубрики та конкурси — усе це заслуга колективу, який не зупиняється на досягнутому, а постійно перебуває у творчому пошуку.

Ще однією заслугою трудового колективу є залучення до інформаційної роботи представників профспілкових організацій, які завжди у гуці подій і можуть оперативно висвітлювати як проблемні питання, так і яскраві події, що відбуваються на їхніх підприємствах. Так, з легкої руки Миколи Петриченка я поступово перейшов від звичайного читача газети, до її дописувача, а згодом до позаштатного кореспондента.

Не перелічити, скільки разів представники колективу газети були у зоні відчуження. Їх завжди зустрічали тут як вірних друзів. Спілкування з трудовими колективами, окремими лідерами Чорнобильської об'єднаної профспілкової організації завжди закінчувалися цікавими статтями та фоторепортажами в газеті. «Атомник» завжди мав і має повагу серед трудових колективів підприємств зони відчуження. Навіть зараз, у час діджиталізації, працівники цікавляться друкованою версією газети. Бо коли вони бачать статтю про себе чи своє підприємство, просять примірник для сімейного архіву! Це наше життя, наша пам'ять...

Сьогодні, у ювілейну річницю створення улюбленої профспілкової газети, хочу побажати колективу міцного здоров'я, успіхів у роботі, невичерпної енергії, нових проєктів та творчого натхнення.

Геннадій МИХАЙЛЮК,
провідний експерт Чорнобильської об'єднаної організації профспілки, читач і позаштатний кореспондент «Атомника України» з 20-річним стажем

Дорогі друзі!

Вітаємо колектив та багаточисельних дописувачів з 20-річним ювілеєм «Атомника України». День народження газети — це свято усіх, хто був причетний до її створення, становлення та активно її підтримував усі ці роки.

Завдяки творчій праці колективу газета завжди перебуває у фокусі подій, на самому вістрі профспілкового життя, постійно шукає нові форми і методи донесення інформації до спілчан. За двадцять років на сторінках нашої профспілкової «трибуни» було опубліковано тисячі статей та аналітичних матеріалів, які оперативно й достовірно висвітлювали діяльність профспілкових об'єднань, їхні проблеми, події та заходи, в центрі уваги яких — захист людей, ідеї гідної праці та соціального партнерства.

Завдяки вам і фізична культура та спорт у трудових колективах атомників постійно висвітлюються на шпальтах газуєвої газети, і ми, спортивна спільнота, пишаємося такою повагою до нашої діяльності та творчою співпрацею з журналістами «Атомника». Медалі наших олімпійських героїнь — Г. Пундик,

Вітаємо наших друзів із газети «Атомник України» з ювілеєм — 20-річчям з дня виходу першого номера!

Ви є тією інформаційною ланкою, яка висвітлює і доповнює роботу великої структури, що зветься Атомпрофспілкою. Ви є безпосередніми учасниками волонтерських поїздок і реальної допомоги захисникам на сході нашої країни, починаючи від арміїців і закінчуючи добровольцями.

Дякуємо за те, що ви робите, що виносите на загал і висвітлюєте наші поїздки. Ми гідні наших дій і наших вчинків!

Своє привітання газеті та його колективу хочу закінчити фразою, надрукованою в кінці номера на четвертій шпальті: «Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи». З цим гаслом ми завжди живемо!

Слава Україні!

Іван ТАТАУРОВ (Дядя Ваня),
ветеран АТО, доброволець батальйону «Київ-1», волонтер

Неоціненну допомогу захисникам Вітчизни надає первинна профспілкова організація ДП НАЕК «Енергоатом», яку очолює заступник Голови Атомпрофспілки Олексій Лич. Йому особисто дякують бійці! І ці слова подяки ми друкуємо на шпальтах газети. Як і матеріали, що надходять до редакції про волонтерську добротність наших спілчан.

Від першого номера і до сьогодні наша газета є не лише літописцем подій, а й по праву стала частиною історії Атомпрофспілки. Усі ці роки «Атомник України» був і залишається не тільки джерелом новин, порадинок, що збагачує практичними знаннями, а головне — співрозмовником, відкритим до взаємодії з кожним небайдужим профспілковим активістом.

Ювілей нашої газети — це передовсім свято усіх профспілковців, які читали і читають улюблену газету, чим робили і роблять журналістську працю необхідною і потрібною.

Від імені комісії з інформаційної політики ЦК Атомпрофспілки вітаю редакцію «Атомника України», наших колег та друзів зі славним ювілеєм! Вашою працею зростає авторитет одного з найстаріших галузевих профспілкових видань. Бажаю Вам подальших творчих успіхів, широкого визнання та відданості читачів, міцного здоров'я, благополуччя і незгасного вогню у справі служіння профспілці!

Богдан СЕРДЮК,
голова комісії з інформаційної політики ЦК Атомпрофспілки

Шановні колеги!

Прийміть найщиріше вітання з нагоди 20-річчя виходу першого номера «АТОМНИКА УКРАЇНИ».

Ваш творчий колектив — справжня родина. Пишаюся своєю співпрацею з таким фаховим і цікавим виданням, як Ваше.

Незмінний тираж, різноманіття тем, постійний зв'язок з первинкою, професіоналізм працівників редакції та авторів, турбота за свою справу — ось ті помітні якості, що протягом останніх двох десятиліть роблять Ваш щотижневик гарним співрозмовником, мудрим порадином для працівників галузі та всіх читачів.

Бажаю Вам і надалі пліч-о-пліч іти з трудівниками, членами профспілок, залишатися найкращою і найзмстовнішою газетою серед галузевих профспілкових видань.

Зичу колективу редакції «Атомника України», її передплатникам та шанувальникам міцного здоров'я, натхнення, збільшення читачької аудиторії, нових цікавих тем та сміливих проєктів.

«Гострого пера» Вам, шановні колеги, творчих здобутків у роботі, сили та енергії у професійній діяльності, благополуччя та добробуту в родині!

З повагою
Олексій КОРЕЦЬКИЙ,
прес-центр ФПУ

О. Жовнір, А. Комашук, перемоги фехтувальників, самбістів, плавців, легкоатлетів, боксерів на чемпіонатах світу та Європи, участь у міжнародних Ядерних максі-марафонах у Швеції, Болгарії, Литві, робітничих фестивалів, проведення спартакіад підприємств і традиційних турнірів, нариси про кращих спортсменів, про юні таланти, про тренерів, активістів і ветеранів спорту та багато іншого — постійно висвітлюються на шпальтах «Атомника України».

1042 номери газети — вагомий професійний результат, але ми впевнені, що це тільки початок вашого творчого шляху. Тож бажаємо дружному колективу «Атомника України» нових успіхів, особисто кожному — міцного здоров'я, щастя, добра, невичерпної наснаги. Щоб творчі стосунки журналістів та спортсменів і надалі були такими ж міцними і плідними. Нехай журналістське перо залишається гострим, а написане вами знаходить свого читача.

Від імені спортивної спільноти Атомпрофспілки
Михайло ГУК,
голова ЦФСК «Атом України»

Газета, перевірена часом

Для людини 20 років — «життя тільки на порозі». Для газети — це вже поважний вік, надто сьогодні, коли ЗМІ з'являються та зникають і в середньому, за статистикою, існують не більше п'яти років.

За цей час було всього: і гіркі і солодкі, пережили на Майдані дві революції, ділили з майданівцями свої приміщення в Будинку профспілок і поділяли їхні прагнення й емоції. Газета декілька разів змінювала прописку, але за усіх, і буремних часів, разом з авторами-дописувачами газети колектив редакції не припиняв заносити на газетні шпальти історію діяльності профспілки й галузі, не хежухати найважливішим у журналістиці — об'єктивністю представлення проблем. А широке їх коло й відзеркалення часу засвідчують рубрики газети: «Соціальні наслідки закриття ЧАЕС»; «Ядерно-паливний цикл: бути чи не бути?»; «Атомпрофспілка: ставка на молодь»; «Атомний спорт»; «Навчання профактиву»; «Атомні міста-супутники: нові соціальні орієнтири»; «Атомні кадри — національне надбання»; «Трудовий колектив: соціальне самопочуття»; «ЦК Атомпрофспілки: робочі зустрічі у трудових колективах»; «Що дає нам профспілка?»; «Законодавчі ініціативи профспілок»; «Єднає всіх нас проф-

спілка: Атомпрофспілка багатогалузева»; «Енергетика особистості» тощо.

Історія газети — нерозривна частина й моєї особистої біографії. Матеріали й фото з газетної підшивки, немов календарні дати того, що відбувалося зі мною, бо була «самим виїзним кореспондентом», як жартувала заступник головного редактора, а нині — головний редактор газети Людмила Гап'юк. Але найбільша мандрильність в редакції — це, звісно, Людмила Яківна. У її життєписі безліч особливих подорожей, не лише робочих, а й волонтерських — у зону АТО, а нині ООС, нею протоптано безліч туристичних стежок у гори Карпати і навіть Туреччини, Румунії, Іспанії та Америки!

На превеликий жаль, не дожив до двадцятиріччя часопису (а так на нього очікував) Микола Васильович Петриченко, колишній (усе ще не повертається язик назвати його так) головний редактор видання, для якого газета була, за його ж словами, «єдиним захопленням, найкращим періодом життя з родинним відчуттям найближчого редакційного й атомпрофспілкового оточення». Хотілося б, щоб там, у засвітах, і він знав, що залишив по собі у наших серцях любов, вдячність і пошанування. Він був і завжди буде

натхненником для колективу редакції, і тих, відомих з імен в газеті, і «бійців невидимого фронту».

Наш позаштатний літредактор Наталія Миколаївна Кравченко за двадцять років вичитки матеріалів «Атомника України» добре спізналася з роботою профспілок, і стала мало не фахівцем з ядерної енергетики. Творчиню «форми й образу» газети, фахівчиню з інформаційних технологій Ганну Пруднікову можна назвати «берегинею» літопису. Вона не просто виконує газетну верстку, а й з усією відповідальністю вліблюється у зміст друкованого й нерідко вказує на не помічені на перший погляд огріхи. За «лаштунками» діяльності видання «милій наш бухгалтер», привітна, толерантна й завжди усміхнена Людмила Михайлівна Розка, яка веде

всю газетну документацію, готує звіти, є «повелительскою дебетів і кредитів» і радує нас приємними звітками двічі на місяць.

Окреме «Дякую» авторському активу, співпраця з яким за ці роки лише зміцніла. І, звичайно, як говорив Микола Васильович, найближчому «атомпрофспілковому оточенню», нашому ширшому колективу — апарату ЦК Атомпрофспілки, з яким крокуємо пліч-о-пліч ось уже двадцять років. Завдяки їм «Атомник України» відбувся як щотижневий профспілковий видання. І надалі залишатиметься на передньому краї в обстоюванні інтересів галузі та її працівників.

Лілія СОКОЛОВА, заступник головного редактора — відповідальний секретар газети «Атомник України»

Наші шановні колеги, наш рідний «Атомник України»!

Як профспілка — велика та добра сила, що згуртовує багатотисячний колектив українських енергетиків, так профспілковою газетою «Атомник України» усі ці роки гуртувала навколо себе всіх тих, хто причетний до справи інформування працівників енергогалузі — журналістів, фотокорів, спеціалістів PR та навіть багатьох енергетиків, які писали в газету листи, статті, ставили запитання та розповідали про досягнення своїх колективів. За 20 років газета стала для всіх нас своєрідним енергетичним журналістським корпунктом, а її колектив — друзями.

Багато років газету втілював у життя разом зі своїм маленьким талановитим колективом наш добрий давній друг і товариш Микола Васильович Петриченко. Ще не загоїлася рана від його втрати, та ми знаємо, що він би був проти наших сліз, і він, як завжди, обіймає нас по-батьківськи і посміхається нам, допомагає не зупинятися, не пасувати перед труднощами. Ще й досі в пам'яті його часті телефонні дзвінки: «Ну як ви там, дівчатко мої? Не скучили? А в нас для вас цікаве завдання! На коли? Ну, як завжди — «на вчора». Ви ж усе розумієте, колеги!»

Наш «Атомник» день за днем ішов разом з нами нашим шляхом, проживаючи разом з нами наші радіощі й печалі, стояв пліч-о-пліч під протестними гаслами, знаходив компетентних відповідачів на дуже непрості питання законодавства, захищав наші інтереси на будь-яких рівнях, роз'яснював складні речі, але й радів також із нами. Хто тільки не був на його сторінках — енергетики-передовики виробництва, відомі політики та діячі міжнародної енергоспільноти, з початком військової операції об'єднаних сил на сході країни — палкі волонтери, завжди радували читачів спортсмени з усіх міст-супутників атомних електростанцій, а також наші найкращі у світі «енергетичні» дітки — танцюристи, співаки, музиканти. «Атомник» для кожного знаходив добре слово і місце на шпальтах.

20 років — це вік розквіту і невгамовної цікавості до світу, тож бажаво нашому рідному «Атомнику» квітнути і завжди бути у вирі найцікавіших подій, які приємно висвітлювати у своїх матеріалах! Нехай усе вдається та щасливо здійснюється! Ми завжди разом!

Олена БОНДАРЕНКО, редактор відповідальний (друковані ЗМІ), від імені тих, хто крокував поруч з «Атомником» у складі редакції газети «Енергетик» ВП «Южно-Українська АЕС»

Найширші поздоровлення та найкращі побажання виданню «Атомник України», газеті, яка, завдяки творчому талантові журналістів і численній армії активістів-дописувачів, по праву займає чільне місце серед республіканських тижневиків і є найкращою серед профспілкової преси.

Упродовж двадцяти років у кожному номері газети — різноманітна інформація із суспільно-політичного життя країни, атомної галузі та профспілкового життя, гарно підібрана і змонтована.

Бажаю не збавляти темпів, у цей нелегкий час бути добрим помічником, порадником, інформатором для працівників галузі, профспілкового активу і всього читацького загалу.

Петро ШВЕЦЬ, журналіст-редактор, заслужений працівник профспілок України, член Національної спілки журналістів України

У друкованому слові — сила!

Газета «Атомник України» відзначає своє 20-річчя. Кому з членів Атомпрофспілки не було втішно побачити своє фото, чи фото свого колективу на сторінках газети? Мені, колишньому голові профкому ДНВП «Цирконій», було також приємно побачити на сторінках газети матеріали про своє підприємство та його трудовий колектив. Я знав, що, відтак, про ці проблеми тепер гарантовано знає керівництво Атомпрофспілки та Міненерго. Чинючий людина міг не відповісти на звернення працівника чи навіть голови профкому, але на запит редакції газети треба було відреагувати.

Такі задумки і були покладені керівником Атомпрофспілки Юркінін О. В. в ідею заснування газети. Ідея виправдала себе. У розвиток бойовистості та дієвості газети доклали багато зусиль її перший редактор Петриченко М. В. (вічна йому пам'ять та земля пухом).

З часом змінювалося життя, тож змінювалась і газета. Для нас стало звичним читати її на сайті, по електронній пошті. Редакція газети йде в ногу з технічним прогресом.

Вітаю колектив редакції, керівництво Атомпрофспілки та всіх членів профспілки з Ювілеєм нашої галузевої профспілкової газети. Бажаю всім успіхів у роботі та міцного здоров'я.

В. Г. КІСІЛЬОВ, ветеран ДНВП «Цирконій»

Щиро вітаємо друкований орган Атомпрофспілки — газету «Атомник України» з 20-річчям ювілеєм!

Шановні колеги! За плечима у вас роки правдивого, неупередженого відтворення на сторінках видання фактів і подій, що відбуваються в житті багатотисячних колективів атомників, профспілкових організацій, містах-супутників АЕС, регіонах, у Компанії та атомній галузі в цілому. Як надійне і авторитетне джерело інформації, ви об'єктивно подаєте позицію і дії профспілок у вирішенні гострих проблемних питань, залишаєтеся відкритою трибуною і водночас хорощим і чесним співрозмовником, мудрим порадником. Ваше яскраве публіцистичне слово завжди спонукає до роздумів, формування громадської думки.

Приємно зазначити, що впродовж двох десятиліть у журналістів станційних газет є можливість систематично розміщувати свої матеріали на шпальтах вашого тижневика. Дякуємо вам за це багаторічну ефективну співпрацю.

З власного досвіду знаємо, що найважливішим для кожної газети є те, щоб її читачі з нетерпінням очікували на вихід наступного номера. Тож щиро бажаво всьому колективу «Атомника України» вдячних читачів, хорощої долі, натхнення та креативу, нових яскравих горизонтів у праці та творчості. Щоб ваші робочі дні були наповнені цікавими подіями, радісними зустрічами і новими ідеями. Миру й тепла вам і вашим родинам!

З повагою, колектив газети «Енергія» Рівненської АЕС

Шановні працівники редакції газети «Атомник України»!

Щиро й сердечно вітаємо Вас із визначним ювілеєм — 20-річчям виходу першого номера газети «Атомник України». За цей період — власне, цілу епоху — видання пройшло великий і тернистий шлях, з номера в номер карбуючи літопис становлення й розвитку Атомпрофспілки, яка набула величезного досвіду соціальних завоювань, заявила про себе на національному й міжнародному рівнях як про дійову, сильну і згуртовану професійну організацію.

За плідні роки роботи Ви заслужили повагу своїм професіоналізмом, мудрістю та бажанням допомогти у важкі часи словом і ділом.

Приміть від нас найширші вітання і побажання процвітання та значних досягнень у справі, яку Ви започаткували, а запорукою процвітання буде Ваша енергійність, цілеспрямованість та бажання досягти нових висот!

Засвідчуємо всім Вам щире довіру й повагу за правду, честь і справедливість у вирішенні повсякденних питань; співпрацю, підтримку, вагомий внесок за час існування.

Нагоди свята бажаво Вам щастя і здоров'я, миру і достатку та успішних здобутків у благородній справі на благо людей і країни.

Із вдячністю за співпрацю колектив ППО НПП «Черемоський»

20 років тому у медіа-просторі українських профспілок з'явилася газета «Атомник України». За час існування цього видання я спочатку познайомився з ним як читач, будучи працівником АЕС, потім став дописувачем, як активіст організації молоді РАЕС, а сьогодні маю можливість спостерігати зсередини, як її створюють фахівці. Я щаслива людина, бо мені доля подарувала можливість працювати з професіоналами! У прес-службі Атомпрофспілки, яку я очолюю, усього 4 фахівці, які випускають щотижневик «Атомник України» та публікують новини на сайті Атомпрофспілки, в інформаційних джерелах Viber, Telegram, YouTube, Facebook. 20 років галузевої газети — це серйозний результат. «Атомник України» — флагман нашої прес-служби!

Тож з нагоди свята зичу всьому колективу прес-служби та редакції газети «Атомник України», її читачам міцного здоров'я, натхнення, творчих здобутків у роботі, сили та енергії у професійній діяльності, благополуччя і добробуту в родини.

Павло ОЛЕЩУК, прес-секретар Атомпрофспілки

Шановна Людмила Яківно та весь колектив газети «Атомник України»! Щиро вітаю Вас із ювілеєм — 20-річчям газети «Атомник України».

Талановитий, професійний і досвідчений колектив редакції, яким нині керуєте Ви, зумів завоювати для газети репутацію одного з найцікавіших і найінтелектуальніших видань, які дуже популярні у колективах атомників, у колективах атомної промисловості України, що входять до Атомпрофспілки.

Багато змін відбулося в «Атомника України» за роки його існування. Змінювалися обсяги, поліграфічне наповнення, тематика і проблематика публікацій. Але незмінне одне: газета завжди була і залишається близькою читачеві, їй довіряють, її читають, вона розповідає про головні події, про людей, які прославляють міста-супутники атомних електростанцій, їхніх мешканців, більшість з яких є працівниками цих АЕС. Вона висвітлює спортивні, культурні, мистецькі заходи, створює літопис Атомпрофспілки та є чудовою школою майстерності для декількох поколінь журналістів.

Приємно, що Ваша газета приділяє багато уваги заходам, подіям, що відбуваються за участю молоді Атомпрофспілки, на сторінках газети також друкуються дописи спеціалістів-технічних інспекторів праці, юристів Атомпрофспілки, які надають правову й технічну допомогу співчленам у розв'язанні їхніх проблем у виробничому, а також у повсякденному житті.

Незважаючи на молодий ювілей, газета «Атомник України» уже з частю заявила про свою відданість колективам атомників, які забезпечують енергетичну безпеку України, добробут і затишок у родини, тепло і світло в домівках.

Бажаю Вам і всім працівникам редакції міцного здоров'я, щастя, родинного тепла, миру, любові, творчих успіхів, незламності в досягненні задумів та планів на благо України, цікавих подій, великих тиражів і відданих читачів!

З повагою — Микола ГЛАДІЧ, інспектор технічної праці ЦК Атомпрофспілки

З «Атомником України» нас пов'язує довга, міцна, щира дружба! У кожній справі важливі всі складові, які її формують! Та, передусім, без команди, без дієвих людей, щирих, відданих, люблячих ту справу, якій вірні, — жоден проєкт не зможе стати успішним! Тож ми вітаємо не саме видання з ювілеєм, а найперше — кожного його творця! Саме ви формуєте настрій, тематику, імідж та атмосферу! Тож уперед, друзі-медійники, до нових креативних звершень! А супутниками у вашому безперервному розвитку нехай стануть ваша віра в себе, надія на краще та любов до своєї справи!

З повагою, команда прес-центру Рівненської АЕС

Дорога редакцією!

Від себе особисто та від колективу Національного природного парку «Гуцульщина» — найширші вітання найкращій, найдієвішій і найавторитетнішій газеті галузевої профспілки з 20-річчям ювілеєм! Ми щиро вдячні за те, що ви, зокрема, є небаїдужими до нас і Атомпрофспілка загалом. У наш складний час дуже важко бути правдивими, чесними і водночас принциповими та вимогливими, але Вам це вдається. Ви надихаєте нас на віру в краще майбутнє, допомагаєте боротися за наші права і свободи.

Наша первинна профспілкорова організація одна з наймолодших серед національних природних парків, які входять до складу Атомпрофспілки. Завдяки їй створенню ми повірили, і з Вашою допомогою також, в те, що не одні, що світ не без добрих людей. Ми повірили в себе і в майбутнє нашої установи. Хотимо окремо подякувати керівництву Атомпрофспілки за їхню участь і принципову позицію у відстоюванні нашої установи на всіх владних рівнях. Дякуємо за запрошення та участь у конференціях, семінарах, нарадах. Ми вдячні «Атомнику України» за надзвичайно ефективну роботу. В газеті висвітлюються проблеми, цікаві новини про досягнення кожного з нас. Ми завжди з нетерпінням чекаємо на кожний випуск.

Ще раз вітаємо Вас зі святом! Дай, Боже, міцного здоров'я, невичерпної енергії і наснаги в усіх справах. Нехай у Ваших домівках завжди панують мир і злагода, у серцях — доброта, а в роботі — мудрість і виваженість. Нехай доля й надалі буде прихильною до Вас, даруючи радість життя, незрадливую удачу, вірних і надійних друзів!

Галина МАРЧУК, голова ППО НПП «Гуцульщина»

Залишаємося відкритою трибуною!

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Щира подяка усім! А найперше — колективу, який маю честь очолювати з серпня поточного року. Після того, як пішов із життя, здавалося, «вічний» наш редактор **Микола Петриченко**, який був не просто талановитим журналістом і керівником, порядною людиною, а й творчим магнітом, що притягував усе позитивне, сформував наш колектив, згуртував його, залучив численну армію позаштатного активу — вірну і віддану газеті донині.

Віднедавна ми робимо загальну справу — інформування спільнот під орудою прес-служби Атомпрофспілки, яку очолює активний, ініціативний і авторитетний лідер молоді **Павло Олещук**. Завдяки саме йому в «Атомник» влилися молоді авторські сили з креативними ідеями.

Слова подяки — **Лілії Соколовій**, яка 20 років тому прийшла в газету редактором відділу, а нині, окрім посади редактора сайту, обіймає ще й посаду заступника головного редактора — відповідального секретаря. Творча особистість, з аналітичним складом розуму, відповідальна й оперативна в роботі. Я завжди відчуваю її надійне плече. У нас з Лілею Станіславівною сотні відряджень, у тому числі й спільних, на атомні електростанції, на підприємства зони відчуження та СхідГЗК, на Дніпродзержинський (нині Кам'янське) промисловий майданчик, практично, всюди, де створені і працюють Атомпрофспілкові організації. Не кожний головний редактор може похвалитися, що йому комфортно працювати зі своїм заступником. Я можу!

Ганну Пруднікову ми називаємо «наймолодшим ветераном» у колективі. Бо, справді, прийшла в «Атомник» ще зовсім дівчиною, у яке закохався наш тодішній завідувач відділу Павло Прудніков. Красива сімейна пара нині виховує двох донечок. Чоловік Ганни Петрівни вже давно є одним із керівників Атомпрофспілки, а вона залишилася вірною «Атомнику», вдосконалює свою майстерність не лише як верстальник і дизайнер газетних полос, а й як фахівець з інформаційних технологій. Вона душею вболіває за спільну справу, є

вимогливим критиком і вдячним читачем усього, що публікується в газеті. А ще завжди захистить її від необгрунтованої критики. Бо справедлива. Ціную її за це!

Наталія Кравченко — наш позаштатний літературний редактор від дня заснування газети. Її особиста відповідальність народилася завдяки до появи на світ її самої. А грамотності Наталії Миколаївни може позаздрити будь-який редактор. Ми зайвий раз не лінуємося гортати словники, щоб перевірити правильність написання того чи іншого слова, бо ж вичитувати наш матеріал прискіпливий літредактор і відверто скаже про нашу грамотність усе, що думає. І голос у неї командний! На дистанційній роботі, «завдяки» квідованому карантину чуємо його рідше, але за «здорових» часів, коли вона відчиняла двері до кабінету, шикувалися всі...

Та лише вона, як ніхто, щиро і душевно хвалить наші матеріали у газеті, якщо вони того вартують. Переживає за кожну пропущену літеру чи не виправлене слово. І на наші вмовляння, що це

робота і без помилок не обійтись, заперече і бере провину на себе. Будьте з нами якнайдовше, Наталіє Миколаївно, з вами надійно!

Людмила Розка найпізніше з усіх нас прийшла в «Атомник». Це «найпізніше» сталося 2002 року. До цього бухгалтером у редакції газети була Олена Желудкова (нині вона трудиться в апараті ЦК Атомпрофспілки). Як заступник головного редактора і відповідальний секретар в «Атомнику України» (а це 19 років!) я більше переймалася творчим процесом, тому до бухгалтерських цифр не було діла. Вони мене «наздогнали» у серпні цього року. Зрозуміла, як їх багато навіть у такому невеличкому колективі. І як це важливо мати досвідченого і перевіреного часом у порядності бухгалтера, яка терпляче і дохідливо пояснить кожну цифру в документі, під яким ставлю свій підпис.

Та не тільки різноманітні рахунки готує на підпис Людмила Михайлівна, усялякі звіти у податкову тощо, вона виконує кур'єрські обов'язки, займається питаннями передплати та доставки газети, переказом гонорарів нашим авторам. Людина толерантна і ввічлива, заслуговує на щирі подяки від усього колективу.

Можливо, і тримаємося разом так довго, бо відчуваємо себе однією командою, однією сім'єю. У нас завжди панує дружня атмосфера. Як було за життя Миколи Васильовича Петриченка.

Нам готові підставляти своє дружнє плече, надавати потрібну інформаційну підтримку усі, без винятку, працівники відділів апарату ЦК Атомпрофспілки: колективно-договірної роботи — **Надія Кручинська, Олександр Кравчук, Інна Колот, Валерій Сіпеев, Дмитро Бондаренко, Ігор Охріменко, Ігор Чулюк, Віктор Шаповалов, Олександр Брянчик, Микола Гладіч, Віктор Гружеский, Віталій Скуба, Олексій Кириченко, Віктор Полторах;** організаційної — **Сергій Голота, Олена Колесникова, Микола Меркушев, Леся Семеняка;** бухгалтерії — **Владислав Першин, Олена Желудкова.**

Разом з Атомпрофспілкою «Атомник України» впевнено вступає у своє третє десятиліття!

Людмила ГАП'ЮК,
головний редактор
газети «Атомник України»

3 Днем народження, газето!

Я особисто хочу привітати весь колектив із ювілеєм цим. Що 20 років? Мало чи багато? Та покоління виросло на ній!

І перший номер дуже символічно виходив у міленіум у друк, Щоб гуртувати «атомну» спільноту, Давати всі новини «з перших рук».

Душевно вдячна Журналісту, Шефу, Що запросив в редакцію тоді. І я знайшла свою команду профі. Душа, натхнення, дружба — ви круті!

Прийміть вітання, побажання росту, Хай професійно «Атомник» звучить! Азарту, тем цікавих, вдачі просто, Держайте, будьте в тонусі, пишші!

Наталія КРАВЧЕНКО,
позаштатний літературний редактор
газети «Атомник України»

20 років тому нашою невеличкою командою ми випустили у світ перший номер, давався він не дуже легко. Микола Васильович Петриченко, який, на жаль, не дожив до 20-літнього ювілею газети, зібрав нас в один дружний колектив. Випускаючи щотижневий газету, ми постійно вдосконалювалися, наповнювали «Атомник» цікавою інформацією та підбирали потрібні світліни. Вдосконалювалися і дизайн газетних полос. Ми проживали кожну подію, яку висвітлювали на шпальтах газети.

Хочу привітати мою рідну й улюблену газету, моїх колег з ювілеєм, побажати і надалі висвітлювати на сторінках часопису актуальні теми сьогодення. Творчого натхнення усім, міцного здоров'я та добробуту, затишку у родині.

Ганна ПРУДНІКОВА,
фахівець з інформаційних технологій,
верстальник газети «Атомник України»

Моя робота в редакції розпочалася з березня 2002-го. За 18 років колектив «Атомника України» став для мене другою сім'єю, де панує взаєморозуміння, повага і підтримка, тому слова «на роботу, як на свято» не пустий звук. Щодня із задоволенням їду на зустріч з рідним колективом.

З особливою теплотою згадую головного редактора Миколу Васильовича Петриченка, який взяв мене на роботу, як на свято» не пустий звук. Щодня із задоволенням їду на зустріч з рідним колективом.

Людмила РОЗКА,
головний бухгалтер газети «Атомник України»

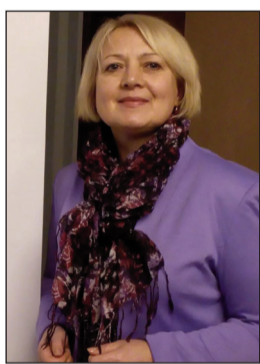
Шановний колектив редакції газети «Атомник України», щиро вітаю Вас з 20-річчям виходу першого номера газети!

Вік, як для газети, юний, але можна з упевненістю стверджувати, що газета відбулася. Вона стала не лише одним із засобів інформування членів Атомпрофспілки та мешканців міст-спутників АЕС про стан справ в атомно-промисловому комплексі України, підприємств і організацій, які входять до сфери впливу Атомпрофспілки, а й одним із методів захисту прав членів профспілки, літописцем становлення та розбудови Атомпрофспілки України.

Користуючись нагодою, хочу побажати колективу редакції газети «Атомник України» творчих успіхів, поповнення читацької аудиторії, «гострого пера» та наполегливості в досягненні нових висот на ниві журналістики.

Бажаю Вам міцного здоров'я та Божого благословення на благо Атомпрофспілки та її членів.

Віталій СКУБА,
інспектор технічної праці ЦК Атомпрофспілки

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000